

Het Boek Daniël - Honderddrieënnegentig

De onthulling van de eindtijd: van Ruslands lot tot Trumps terugkeer en de vorming van het beeld van het beest

Jeff Pippenger
2024-04-23

In de nabije toekomst zal Rusland de oorlog in Oekraïne met een overwinning beëindigen, en die overwinning zal het begin van het einde blijken te zijn voor Poetin en Rusland. Zoals Gorbatsjov zijn rijk reorganiseerde (perestrojka) en vervolgens naar de Verenigde Naties vluchtte, zo zal het politieke Rusland onder het gezag van de Verenigde Naties worden gebracht, terwijl het religieuze Rusland onder de controle van het pausdom zal worden gebracht. Trump zal in 2024 worden verkozen en de mondialistische Democraten en de zich Republikeins noemende mondialisten overwinnen, en hij zal een bondgenootschap vormen met de mondialisten van de Verenigde Naties, met het doel de nasleep van de ondergang van Poetin en Rusland op te lossen. Dan zal de hoer van Tyrus ten behoeve van Rusland tussenbeide treden.

In de Slag bij Panium wordt de geschiedenis van de eerste van de drie veldslagen van vers veertig herhaald. In de eerste veldslag, voorgesteld door de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989, diende de eerste van de laatste acht presidenten als het gevolmachtigde leger van het pausdom. Die eerste president was een Republikein, hetgeen aangeeft dat ook de laatste een Republikeinse president zal zijn. De eerste president stond bekend om zijn retoriek met betrekking tot de muur van het IJzeren Gordijn, die als een profetisch wegmerk ten val kwam toen de Berlijnse Muur op 9 november 1989 viel. De laatste Republikeinse president zal bekendstaan om zijn retoriek met betrekking tot de muur aan de zuidelijke grens van de Verenigde Staten, en het wegmerk dat Trumps getuigenis van het bouwen van de muur zal markeren, zal de zondagswet zijn, waarbij de symbolische „scheidsmuur tussen kerk en staat” wordt weggenomen.

Die eerste president was een voormalige mediaster, bekend om zijn scherpe spreekvaardigheid en gevoel voor humor. De laatste president is een voormalige mediaster, bekend om zijn scherpe spreekvaardigheid en gevoel voor humor. 1989 markeerde het uiteenvallen van het rijk dat bekendstond als de Sovjet-Unie, en de laatste van de drie veldslagen van vers veertig vertegenwoordigt het uiteenvallen van het rijk dat bekendstaat als Rusland.

De Slag bij Panium is de derde en laatste slag van vers veertig, en zij werd vooraf uitgebeeld door de eerste slag. Toen de eerste slag voorbij was, erkende de gehele wereld dat de enige supermacht ter wereld de Verenigde Staten waren. Die wereldheerschappij zal aan het einde van de laatste slag worden herhaald, want daar zal, ondanks het verbond dat gevormd werd tussen Antiochus III en Filippus van Macedonië (de Verenigde Staten en de Verenigde Naties), de Verenigde Staten (de valse profeet) worden bevestigd als de voornaamste koning van de tien koningen (de draak — de Verenigde Naties).

De drie veldslagen van vers veertig dragen het kenmerk van „Waarheid”, want de eerste vertegenwoordigt de laatste, en de middelste veldslag vertegenwoordigt opstand. Het eerste en laatste zegevierende gevormachte leger (de Verenigde Staten) overwint, maar het tweede gevormachte leger verliest, en het tweede gevormachte leger is het nazisme, een wereldsymbool van opstand.

De drie politieke campagnes van Donald Trump dragen het stempel van „Waarheid”, want hij wint de verkiezing in zijn eerste en laatste campagne, maar in de middelste campagne wordt hij verslagen door het beest van het atheïsme, dat de macht van de draak is, opnieuw het symbool van de opstand die wordt voorgesteld door de dertiende letter van het Hebreeuwse alfabet, die, wanneer zij samen met de eerste en laatste letter wordt geplaatst, het Hebreeuwse woord „Waarheid” vormt.

Vers tien van Daniël elf identificeert de tijd van het einde in 1989, en vers zestien identificeert de spoedig komende zondagswet. De verzen tien tot en met vijftien vertegenwoordigen de verborgen geschiedenis van vers veertig, dat het gedeelte van het boek Daniël is dat verzegeld was tot de laatste dagen. Wanneer de verzen tien tot en met vijftien (regel op regel) in de verborgen geschiedenis van vers veertig worden geplaatst, wordt het gedeelte van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen, ontzegeld. Dat gedeelte wordt ontzegeld vlak voordat de genadetijd voor sabbathouders sluit bij de spoedig komende zondagswet. Het vertegenwoordigt daarom het laatste, of zevende, zegel.

En toen Hij het zevende zegel geopend had, werd er een stilte in de hemel, omtrent een half uur. En ik zag de zeven engelen die voor God stonden; en hun werden zeven bazuinen gegeven. En een andere engel kwam en stond bij het altaar, met een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het met de gebeden van alle heiligen zou offeren op het gouden altaar dat vóór de troon was. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op voor God. En de engel nam het wierookvat, en vulde het met vuur van het altaar, en wierp het op de aarde; en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. En de zeven engelen die de zeven bazuinen hadden, maakten zich gereed om te bazuinen. Openbaring 8:1–6.

De zeven engelen met de zeven bazuinen vertegenwoordigen het uitvoerende oordeel dat begint bij de zondagswet in de Verenigde Staten, en zij vertegenwoordigen het uitvoerende oordeel dat begint wanneer Michaël opstaat en de menselijke genadetijd sluit. In de eerste periode, van de zondagswet totdat Michaël opstaat, zijn Gods oordelen vermengd met barmhartigheid, maar vervolgens zijn de zeven laatste plagen Gods oordelen die niet met barmhartigheid vermengd zijn. De opening van het zevende zegel is het moment waarop de uitvoerende oordelen worden voorbereid, zoals voorgesteld door de zeven engelen.

Daniël hoofdstukken twee en negen duiden „de gebeden der heiligen” aan als een gebed om de gebeurtenissen te verstaan die verband houden met Nebukadnezars verborgen droom van het beeld van de beesten, en met de bekering en belijdenis die verbonden zijn aan de „zeven tijden” van Leviticus hoofdstuk zesentwintig. De gebeden die vermengd worden met de wierook in het „gouden wierookvat”, en die opstegen voor God, worden gebeden door hen die geroepen zijn om tot de honderd vierenveertigduizend te behoren, die op dat tijdstip het zegel van de levende God

ontvangen, wanneer het vuur van het altaar op de aarde wordt geworpen.

In Ezechiël hoofdstuk negen zuchten en wenen diezelfde heiligen over de gruwelen die in het land en in de kerk bedreven worden, en terwijl zij hun diepe berouw over de zonde tot uitdrukking brengen, plaatst de verzegelende engel een merkteken op hun voorhoofd. Zoals in hoofdstuk acht van Openbaring, staan de oordelen die door de verderfengelen worden voorgesteld op de achtergrond te wachten op het bevel dat de verzegeling voltooid is.

„Met onfeilbare nauwkeurigheid houdt de Oneindige nog steeds met alle naties rekening. Terwijl Zijn barmhartigheid wordt aangeboden onder oproepen tot bekering, blijft deze rekening open; maar wanneer de cijfers een bepaalde door God vastgestelde omvang bereiken, vangt de bediening van Zijn toorn aan. De rekening wordt afgesloten. Goddelijk geduld houdt op. Er is geen verder pleiten om barmhartigheid ten behoeve van hen.”

„De profeet zag, blikkend door de eeuwen heen, deze tijd voor zich in een gezicht gesteld. De volken van deze tijd zijn de ontvangers geweest van ongeëvenaarde weldaden. Hun zijn de uitnemendste zegeningen des hemels geschonken, maar toenemende hoogmoed, hebzucht, afgoderij, verachting van God en lage ondankbaarheid staan tegen hen opgetekend. Snel brengen zij hun rekening met God tot afsluiting.”

“Maar hetgeen mij doet beven, is het feit dat zij die het grootste licht en de meeste voorrechten hebben gehad, besmet zijn geraakt door de heersende ongerechtigheid. Beïnvloed door de onrechtvaardigen om hen heen, zijn velen, zelfs van hen die de waarheid belijden, koud geworden en worden zij meegesleurd door de sterke stroom van het kwaad. De algemene verachting die over ware godsvrucht en heiligheid wordt uitgestort, brengt hen die zich niet nauw met God verbinden ertoe hun eerbied voor Zijn wet te verliezen. Indien zij het licht volgden en de waarheid van harte gehoorzaamden, zou deze heilige wet hun des te dierbaarder toeschijnen, juist wanneer zij aldus wordt veracht en terzijde gesteld. Naarmate het gebrek aan eerbied voor Gods wet duidelijker aan het licht treedt, wordt de scheidslijn tussen hen die haar onderhouden en de wereld duidelijker. De liefde voor de goddelijke voorschriften neemt bij de ene klasse toe, naarmate de minachting ervoor bij een andere klasse toeneemt.”

„De crisis nadert snel. De snel stijgende cijfers tonen aan dat de tijd van Gods bezoeking bijna is aangebroken. Hoewel Hij ongaarne straft, zal Hij toch straffen, en wel spoedig. Zij die in het licht wandelen, zullen tekenen van het naderende gevaar zien; maar zij mogen niet in stille, onbezorgde verwachting van het verderf neerzitten en zich troosten met de gedachte dat God Zijn volk op de dag der bezoeking zal beschermen. Verre van dat. Zij behoren te beseffen dat het hun plicht is om ijverig te arbeiden om anderen te redden, terwijl zij met krachtig geloof opzien tot God om hulp. ‘Het vurige gebed van een rechtvaardige vermag veel.’”

“Het zuurdeeg van de godsvrucht heeft zijn kracht niet geheel verloren. In de tijd waarin het gevaar en de neerslachtigheid van de kerk het grootst zijn, zal het kleine gezelschap dat in het licht staat, zuchten en wenen over de gruwelen die in het land bedreven worden. Maar in het bijzonder zullen hun gebeden opstijgen ten behoeve van de kerk, omdat haar leden handelen naar de wijze van de wereld.

“De ernstige gebeden van dit getrouwe kleine aantal zullen niet vergeefs zijn. Wanneer de Heere optreedt als een Wreker, zal Hij ook komen als een Beschermmer van allen die het geloof in zijn zuiverheid hebben bewaard en zich onbesmet van de wereld hebben gehouden. Het is in deze tijd dat God heeft beloofd Zijn uitverkorenen te wreken, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig jegens hen is.

“Het bevel luidt: ‘Ga midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en die schreien over al de gruwelen die in haar midden gedaan worden.’ Deze zuchtende, roepende mensen hadden de woorden des levens verkondigd; zij hadden bestraft, raad gegeven en gesmeekt. Sommigen die God onteerd hadden, kwamen tot berouw en vernederden hun hart voor Hem. Maar de heerlijkheid des Heren was van Israël geweken; hoewel velen nog steeds met de uiterlijke vormen van godsdienst voortgingen, ontbraken Zijn kracht en Zijn tegenwoordigheid.” Testimonies, deel 5, 208–210.

Verzen tien tot en met vijftien onthullen de verborgen geschiedenis van vers veertig, en doen daarbij tegelijkertijd uitkomen dat de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend thans wordt volbracht aan hen die hebben voldaan aan de vereisten van de gebeden voorgesteld door Daniël en de drie waardigen in hoofdstuk twee, en door Daniël in hoofdstuk negen. Het onderscheid tussen de twee gebeden kan worden herkend als een gebed om inzicht in de uiterlijke gebeurtenissen van de profetie (Daniël twee), en een gebed om de innerlijke ervaring van de profetie te verwezenlijken (Daniël negen). Een ander onderscheid is dat de heiligen gezamenlijk trachten de beproevende boodschap van het beeld van het beest te begrijpen (Daniël twee), maar dat zij individueel het werk van volledige bekering moeten volbrengen (Daniël negen). Hun gebeden moeten in de context van Ezechiël negen staan, want zij moeten bedroefd zijn over de zonden in het land en in de kerk.

“In de tijd waarin Zijn toorn in oordelen zal uitgaan, zullen deze nederige, toegewijde volgelingen van Christus zich van de rest van de wereld onderscheiden door hun zielenangst, die tot uitdrukking komt in weeklacht en geweën, bestraffingen en waarschuwingen. Terwijl anderen trachten een mantel te werpen over het bestaande kwaad en de grote goddeloosheid die overal heerst te verontschuldigen, zullen zij die ijveren voor Gods eer en de zielen liefhebben niet zwijgen om iemands gunst te verkrijgen. Hun rechtvaardige zielen worden dag aan dag gekweld door de onheilige werken en wandel van de onrechtvaardigen. Zij zijn niet bij machte de aanstormende stroom van ongerechtigheid te stuiten, en daarom zijn zij vervuld van droefheid en ontzetting. Zij treuren voor Gods aangezicht wanneer zij zien dat de godsdienst wordt veracht in juist de huizen van hen die groot licht hebben ontvangen. Zij klagen en verootmoedigen hun zielen, omdat hoogmoed, hebzucht, zelfzucht en bedrog van bijna elke soort in de gemeente zijn. De Geest van God, die aandringt op bestraffing, wordt met voeten getreden, terwijl de dienaren van satan triomferen. God wordt onteerd, de waarheid krachteloos gemaakt.”

“De klasse die geen smart gevoelt over haar eigen geestelijke achteruitgang, noch treurt over de zonden van anderen, zal zonder het zegel van God worden gelaten. De Heere geeft Zijn boodschappers, de mannen met de slachwapenen in hun handen, de opdracht: ‘Gaat hem achterna door de stad, en slaat toe; uw oog spare niet, en hebt geen medelijden: doodt

volkomen ouden en jongen, zowel meisjes als kleine kinderen en vrouwen; maar nadert niemand op wie het teken is; en begint bij Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oude mannen die vóór het huis waren.’”

‘Hier zien wij dat de kerk — het heiligdom des Heren — als eerste de slag van de toorn van God voelde. De oude mannen, aan wie God groot licht had gegeven en die als wachters over de geestelijke belangen van het volk hadden gestaan, hadden hun vertrouwen beschaamd. Zij hadden het standpunt ingenomen dat wij niet behoeven uit te zien naar wonderen en de duidelijke openbaring van Gods macht zoals in vroegere dagen. De tijden zijn veranderd. Deze woorden versterken hun ongelof, en zij zeggen: De Here zal geen goed doen, noch zal Hij kwaad doen. Hij is te barmhartig om Zijn volk met oordelen te bezoeken. Zo is “Vrede en veiligheid” de roep van mannen die hun stem nooit meer als een bazuin zullen verheffen om Gods volk hun overtredingen en het huis van Jakob hun zonden te tonen. Deze stomme honden, die niet wilden blaffen, zijn het die de rechtvaardige wraak van een vertoornde God voelen. Mannen, jonge vrouwen en kleine kinderen komen allen tezamen om.’ Testimonies, deel 5, 210, 211.

Vers één en twee van Daniël elf beginnen ten tijde van het einde in 1989, evenals vers tien. Vers twee voert de geschiedenis tot aan de eerste ambtstermijn van Donald Trump, en laat vervolgens een verborgen geschiedenis over van die zesde rijkste president tot aan het zevende koninkrijk (de Verenigde Naties), vertegenwoordigd door Alexander de Grote. Tussen Xerxes, de rijke koning in vers twee, en Alexander de Grote waren er acht Perzische koningen. De verborgen geschiedenis van vers twee tot aan vers drie vertegenwoordigt acht koningen. Aldus zijn er vanaf het einde van de eerste ambtstermijn van Trump tot aan het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie in totaal tien koningen, die zich uitstrekken over de verborgen geschiedenis van vers twee tot drie van Daniël hoofdstuk elf.

Het getal tien is een symbool van een beproeving, en de beproeving die zich juist in die geschiedenis voordoet, is de vorming van het beeld van het beest. De op vijf na rijkste president zet de globalisten in beweging, te beginnen met zijn eerste campagne in 2015, en daarmee markeert hij het begin van een strijd tussen de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf en het drakenbeest van het atheïsme, die niet ophoudt tot aan de zondagswet van de verzen zestien en eenenveertig. Binnen die oorlogvoering was Donald Trump de eerste president die de draak in beweging bracht, en hij is ook de laatste. Trump is de laatste president van het aardbeest, en Trump zal de eerste leider van het zevende koninkrijk worden. Daarmee vertegenwoordigt Trump de eerste en de laatste van tien koningen, en tien staat voor een beproeving.

1776, 1789 en 1798 vertegenwoordigen drie geschiedenissen die vaststellen dat de achtste president uit de zeven is. 1776 vertegenwoordigt de publicatie van de Onafhankelijkheidsverklaring en de geschiedenis van het Eerste en Tweede Continentale Congres. 1789 vertegenwoordigt een periode in de geschiedenis waarin de Articles of Confederation werden opgesteld. De periode begon in 1781 en eindigde met de publicatie van de Grondwet in 1789. 1798 vertegenwoordigt de publicatie van de Alien and Sedition Acts en het begin van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie.

De Continentale Congressen zijn verdeeld in twee profetische perioden: het eerste congres en het laatste congres. Het Eerste Continentale Congres had twee voorzitters, en Peyton Randolph was de eerste voorzitter. Het Tweede Continentale Congres had zes voorzitters. Peyton Randolph was de eerste voorzitter zowel van het Eerste als ook van het Tweede Continentale Congres. In de geschiedenis van het Eerste en Tweede Continentale Congres waren er in totaal acht voorzitterschappen. Peyton Randolph was de eerste voorzitter van zowel het Eerste als het Tweede Continentale Congres, een profetische periode waarin er acht voorzitterschappen waren, maar de eerste voorzitter van elk van de twee perioden was dezelfde persoon. Daarom waren er, hoewel er acht ambtstermijnen van voorzitterschap waren, in werkelijkheid slechts zeven voorzitters. De eerste voorzitter was tweemaal de eerste voorzitter van zeven personen die voorzitter waren, en Randolph vertegenwoordigt daarom de achtste, die uit de zeven was, en op grond van twee getuigen typeert hij de eerste werkelijke president, namelijk George Washington.

Washington wordt vertegenwoordigd door Randolph, en daarom brengt Randolph, als symbool van Washington, zowel de profetische kenmerken van Randolph, de eerste president, over alsook dat Randolph de achtste was, die uit de zeven was. Zo was George Washington, als de eerste president en de eerste opperbevelhebber, profetisch ook de achtste, en hij was uit de zeven, en Trump zal, als de laatste president, eveneens de achtste zijn, dat wil zeggen: uit de zeven.

De tweede president van het Tweede Continentale Congres was John Hancock. Het Tweede Continentale Congres eindigde in 1781. Van 1781 tot 1789 wordt de geschiedenis van de Artikelen van Confederatie aangeduid. De periode wordt gesymboliseerd door het jaar 1789, met de afkondiging van de Grondwet. In die periode waren er ook acht presidenten. De Artikelen van Confederatie vormden de eerste Grondwet, maar de zwakte van de Artikelen van Confederatie leidde tot hun vervanging en tot de ratificatie van de Grondwet door dertien koloniën in 1789.

In die periode bestonden de acht presidenten uit zeven presidenten die geen president waren in de geschiedenis van de periode die door de vorige twee Continentale Congressen werd vertegenwoordigd, en één die in die eerste profetische periode wel president was. John Hancock diende zowel in het tweede Continentale Congres als ook in de periode die door de Artikelen van Confederatie werd vertegenwoordigd. Op het profetische niveau waren er slechts zeven mannen die gedurende de twee Continentale Congressen president waren; aldus was John Hancock profetisch een van de acht in de periode van de Artikelen van Confederatie, maar hij was ook een van de zeven mannen uit de voorgaande periode. Hij was daarom de achtste, die uit de zeven was.

De tweede profetische periode, voorgesteld door 1781 tot 1789, had evenals de eerste periode een president (Hancock) die de achtste was en uit de zeven, zoals Randolph in de eerste profetische periode, voorgesteld door 1776.

In beide perioden van acht presidenten wordt het raadsel voorgesteld dat de achtste uit de zeven is. Deze twee perioden getuigen ervan dat de eerste werkelijke president (Washington) eveneens het profetische raadsel aan zijn symboliek verbonden had, door zijn voorafbeelding, vertegenwoordigd door Randolph. Deze drie getuigen richten zich op Trump. Trump, zoals voorgesteld in de verzen één en twee van hoofdstuk elf, wordt uitsluitend geïllustreerd door zijn eerste ambtstermijn, die

eindigde toen de tweede verkiezing werd gestolen door het beest uit de bodemloze put.

De geschiedenis die deze verzen vervulde, omvat een verborgen geschiedenis tussen dat punt van de rijkste koning (Xerxes) en de verschijning van Alexander de Grote, die de zondagswet voorstelt, wanneer de tien koningen voor korte tijd het zevende koninkrijk worden. Tussen de rijke koning en de tien koningen die overeenkomen hun zevende koninkrijk aan het pausdom te geven, waren er acht koningen. Die acht koningen, die de verborgen geschiedenis van vers twee tot vers drie vormen, vinden twee getuigen van acht presidenten in de geschiedenis van 1776, 1789 en 1798.

Die geschiedenis draagt de symboliek van tweeëntwintig jaren, waardoor zij wordt aangeduid als een geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, wanneer de Godheid met de mensheid wordt verenigd. Zij draagt ook het getuigenis van „Waarheid”, want het begin markeert onafhankelijkheid en het einde markeert de opheffing van onafhankelijkheid, terwijl dertien jaar na 1776 dertien koloniën de Grondwet ratificeerden. Zij duidt tevens op twee perioden van acht koningen (presidenten), die beide het raadsel bevatten dat de achtste uit de zeven is.

Trump als de zesde president in 2016, en als de laatste leider van het zesde koninkrijk, vertegenwoordigt tevens de eerste en de laatste van tien opeenvolgende koningen. Het getal tien duidt het beproevingsproces van die geschiedenis aan, en de beproeving die aan de zondagswet voorafgaat en daarin haar afsluiting vindt, is de vorming van het beeld van het beest. Het beeld uit Nebukadnezars beestendroom vertegenwoordigt acht koninkrijken en levert daarmee het getuigenis dat de beproeving van het beeld van het beest wordt voorgesteld door het getal „acht”.

In de beproevingsgeschiedenis van de lijn der Makkabeeën, die de lijn van de hoorn van het afvallige protestantisme en de lijn van de hoorn van het afvallige republicanisme, vertegenwoordigd door Antiochus III, uitbeeldt, komen de lijnen en hoorns samen tot één hoorn, die een beeld van het pausdom is. In diezelfde geschiedenis wordt het beeld van God volledig en blijvend gereproduceerd in hen die worden voorgesteld als de honderdvierenveertigduizend.

De verborgen geschiedenis van vers veertig wordt ontsloten binnen de verborgen geschiedenis van vers twee tot en met vers drie, en de geschiedenis van de verzen tien tot en met vijftien. Wanneer Trump bij zijn inauguratie op 20 januari 2025 de achtste president wordt die uit de zeven is, markeren de acht koningen tussen Xerxes en Alexander de Grote de komst van de vorming van het beeld van het beest, en Trump vertegenwoordigt de eerste en laatste van de tien opeenvolgende koningen.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

En ik zag in de rechterhand van Hem die op de troon zat een boek, van binnen en van achteren beschreven, verzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels te verbreken? En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het boek openen, noch daarin zien. En ik weende zeer, omdat niemand waardig bevonden werd het boek te openen en te lezen, noch daarin te zien. En een van de ouderlingen zei tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw uit de stam van Juda, de Wortel van David, heeft overwonnen om het boek te openen en zijn zeven zegels te verbreken. En ik

zag, en zie, in het midden van de troon en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, stond een Lam als geslacht, met zeven horens en zeven ogen, welke de zeven Geesten Gods zijn, uitgezonden over de gehele aarde. En Het kwam en nam het boek uit de rechterhand van Hem die op de troon zat. En toen Het het boek genomen had, vielen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen neer voor het Lam, en zij hadden elk citers en gouden schalen vol reukwerk, welke de gebeden van de heiligen zijn. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig het boek te nemen en zijn zegels te openen; want Gij zijt geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde. Openbaring 5:1–10.